

Sygn. akt XIV C 35/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jan Sterczała

Protokolant prot. Magdalena Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2021 roku w Pile

sprawy z powództwa **Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **I. O.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. przyznaje J. B. – kuratorowi pozwanej wynagrodzenie w kwocie 2 160 zł i nakazuje je wypłacić z zaliczki C (...).

Jan Sterczała

XIV C 35/20

UZASADNIENIE

Pozwem w postępowaniu upominawczym z dnia 7 stycznia 2020 r. (data wpływu), skierowanym przeciwko I. O., powód Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 173 667,06 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu podano między innymi, że pozwana zawarła z bankiem (...) SA w W. (poprzednikiem prawnym banku (...) SA) w dniu 11.07.2013 r. umowę kredytu gotówkowego na spłatę innych zobowiązań finansowych, na łączną kwotę 146 389,49 zł. Pozwana nie uregulowała zobowiązań z umowy. Umowa została wypowiedziana i wygasła w dniu 31 maja 2016 r. Wierzytelność banku (...) została następnie przelana na powoda w dniu 22.12.2016 r. Mimo wezwań do zapłaty – pozwana nie uregulowała zadłużenia.

Zarządzeniem z dnia 9.01.2020 r. sprawę skierowano – wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty – do rozpoznania w trybie zwykłym.

Pismem z dnia 18.05.2020 r. do postępowania wstąpił w charakterze powoda Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., powołując się na umowę przelewu wierzytelności z dnia 18.12.2019 r., na mocy której ów podmiot nabył wierzytelność dochodzoną w niniejszym procesie.

Wobec niemożności ustalenia adresu zamieszkania pozwanej i skutecznego doręczenia pozwu, na wniosek powoda zarządzeniem z dnia 2 listopada 2020 r. Przewodniczący ustanowił dla pozwanej kuratora w osobie J. B..

W odpowiedzi na pozew z dnia 18.02.2021 r. kurator pozwanej wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podał między innymi, iż zdaniem strony pozwanej powód nie wykazał w należyty sposób przejścia uprawnień w umowy kredytu na kolejne podmioty (w konsekwencji – na powoda). Zakwestionowano również twierdzenie, że nastąpiło przejście praw z pierwotnego kredytobiorcy (...) Bank na rzecz (...) Bank. Podniesiono również zarzut, iż z żadnego dokumentu nie wynika tożsamość osoby kredytobiorcy z osobą pozwaną w niniejszej sprawie.

W replice do odpowiedzi na pozew z dnia 1.03.2021 r. powód podtrzymał swe stanowisko. Odnosząc się do zarzutów pozwanej, stwierdzono, iż legitymacja czynna powoda została wykazana dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy – umowami cesji oraz odpisem z Krajowego Rejestru Sądowego. Odnosząc się natomiast do zarzutu braku procesowej legitymacji biernej po stronie pozwanej, powód stwierdził, iż „pозwana zaktualizowała swoje aktualne dane”, co „potwierdza wypowiedzenie” umowy, znajdujące się w aktach sprawy.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały swe dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lipca 2013 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w G. zawarł z I. S. (1) umowę kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 146 389,49 zł z przeznaczeniem na spłatę zadłużenia kredytobiorczyni wobec (...) Bank (...) SA z tytułu innej umowy kredytu. W treści umowy zawarto szereg szczegółowych postanowień, dotyczących sposobu spłaty zadłużenia, konsekwencji niespłacania kredytu, procedury jego wypowiedzenia. Godny zauważenia był zapis §12 umowy, zgodnie z którym bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej albo w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu.

Z dniem 30 czerwca 2015 r. – na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 ksh bank (...) SA dokonał przejęcia (...) Bank (...).

Pismem z dnia 22.06.2016 r. (...) Bank wezwał I. O. do zapłaty kwoty zaległości z tytułu umowy kredytu nr (...) w łącznej kwocie 11 338,97 zł. Przesyłka powróciła z adnotacją „zwrot – nie podjęto w terminie”.

Pismem z dnia 3.04.2016 r. (...) Bank skierował do pozwanej pismo oznaczone jako „warunkowe wypowiedzenie Umowy o kredyt gotówkowy/o kredyt konsolidacyjny nr (...)”. W pierwszej części pisma wezwano pozwaną do zapłaty kwoty 15 430,20 zł, dalej – poinformowano pozwaną o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Jeszcze dalej – bank stwierdził, że w przypadku nieskorzystania z przysługujących pozwanej uprawnień „niniejszym” wypowiedziana zostaje umowa kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od daty doręczenia pisma.

Pismem z dnia 9.06.2016 r. wezwano pozwaną do zapłaty kwoty 142 117,98 zł.

W dniu 22.12.2016 r. (...) Bank SA zawarł z Bonus Wierzytelności (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. umowę „o przelew wierzytelności”, wskazanego w załącznikach do umowy „portfela wierzytelności”. W załączniku wymieniono wierzytelność przysługującą bankowi względem pozwanej z tytułu umowy nr (...).

Następnie – w dniu 18.12.2019 r. wierzytelność została kolejną umową przelewu wierzytelności przelana na rzecz podmiotu: Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W..

Stan faktyczny sprawy ustalono na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy: umowy kredytu (k. 8-10), wezwania do zapłaty (k. 13-14), warunkowego wypowiedzenia umowy (k. 15-17), wezwania przedsądowego (k. 18-19), wezwania do zapłaty (k. 20-21), zawiadomienia o przelewie (k. 22), umowy przelewu wierzytelności z załącznikami z 2016 r. (k. 23-105), umowy przelewu wierzytelności z 2019 r. z załącznikami (k. 121-139).

Stan faktyczny sprawy nie był sporny między stronami. Zgromadzone w aktach sprawy wyżej wymienione dokumenty nie wzbudziły wątpliwości co do ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Powód wykazał, że w 11 lipca 2013 r. zawarta została między bankiem (...) SA a I. S. (2) umowa kredytu gotówkowego nr (...) przeznaczonego na spłatę innych zobowiązań kredytowych kredytobiorcy.

Należało również uznać za niesporny fakt, iż po zawarciu umowy I. S. (2) nie wywiązała się z przyjętych w umowie zobowiązań, to jest nie spłacała rat kredytowych zgodnie z harmonogramem.

(...) Bank (następca prawny banku, który udzielił kredytu), podejmował dalsze czynności związane z obsługą kredytu (wezwania do zapłaty, wypowiedzenie kredytu) względem pozwanej I. O.. Następnie dokonano przelewów wierzytelności, oznaczając w kolejnych umowach przelewów wierzytelności, że należności w tytułu umowy przysługują od pozwanej. Z tytułu owej oczywistej rozbieżności pomiędzy danymi personalnymi osoby, która zawarła umowę kredytu, a osobą pozwaną w niniejszej sprawie, Sąd odmówił wydania nakazu zapłaty (k. 109). W dalszym toku postępowania zarzut ów został wprost wyartykułowany w odpowiedzi na pozew, złożonej przez kuratora pozwanej. W sprawie wystąpiła zatem wątpliwość co do procesowej legitymacji biernej po stronie pozwanej. Strona powodowa, będąca profesjonalnym podmiotem na rynku wierzytelności, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wiedziała o tym kluczowym zarzucie. Odniosła się do niego w replice do odpowiedzi na pozew, podając, iż „pозwana zaktualizowała” swoje aktualne dane, co potwierdza wypowiedzenie umowy o kredyt (w aktach sprawy). Taka kontrargumentacja strony powodowej była dla Sądu oczywiście bezzasadna, zważywszy, iż dokument w postaci wypowiedzenia umowy z dnia 5 kwietnia 2016 r. pochodził nie od pozwanej, lecz od banku. Zgodzić się zatem należało ze stanowiskiem strony pozwanej, iż w aktach sprawy nie ma żadnego dowodu wykazującego, iż to pozwana zawarła przedmiotową umowę kredytu. Ciężar udowodnienia tego faktu spoczywał z oczywistych względów na stronie powodowej (art. 6 kc). Podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie nie było tak, że Sąd z urzędu, przy wyrokowaniu, dokonał kontroli legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanej. To strona pozwana ów zarzut wyraźnie i jednoznacznie podniosła w odpowiedzi na pozew. Strona powodowa miała zatem czas i możliwość zwalczania tego zarzutu występując ze stosowną inicjatywą dowodową w okresie od doręczenia odpisu odpowiedzi na pozew aż do dnia rozprawy. Ów daleko idący zarzut strony pozwanej okazał się więc zasadny, powództwo podlegało zatem oddaleniu.

Dodatkowym argumentem (i to samoistnym) przemawiającym za oddaleniem powództwa było to, iż nieskuteczne, zdaniem Sądu, było wypowiedzenie umowy kredytu (nawet gdyby założyć, że skierowano je faktycznie do kredytobiorcy). Warunkowa i nawet częściowo wewnętrznie sprzeczna treść wypowiedzenia (z jednej strony bank wzywa do zapłaty, z drugiej wypowiada umowę – choć warunkowo; z jednej strony poucza o możliwości dokonania wniosku o restrukturyzację, z drugiej określa termin końca biegu okresu wypowiedzenia) uniemożliwiała przyjęcie, że wypowiedzenia dokonano skutecznie. Z tego też względu powództwo i tak podlegałoby oddaleniu.

Podsumowując, powód nie wykazał zasadności swego roszczenia z tytułu zawartej umowy kredytu z 2013 r. (art. 69 i n. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe), należało zatem powództwo oddalić (pkt 1 sentencji).

Wynagrodzenie kuratora dla pozwanej nieznaney z miejsca pobytu określono na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz U poz. 536) w zw. z art. 9 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz U poz. 265 z 2018 r.) - pkt 2 sentencji.

sędzia Jan Sterczała